

Frankenstein

Mary Shelley

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen.

Mijn lieve zus,

Ik ben nog steeds op reis.

*Mijn schip is inmiddels bijna bij de
Noordpool.*

Het is hier ijskoud.

En er liggen grote stukken ijs in zee.

Er is te veel mist om verder te varen.

Als de mist minder wordt, zie ik iets vreemds.

Er glijdt een slee over het ijs.

En bovenop die slee zit iemand.

*Wat is hij lang. Hij is wel meer dan twee
meter.*

Niet te geloven!

Het is alweer een dag later, lieve zus.

Een groot stuk ijs drijft naar ons schip toe.

Er staat weer een slee op.

Maar wel een andere dan gisteren.

Er zit een man op.

Hij is helemaal stijf van de kou.

Snel haal ik de man aan boord.

*Hij zegt dat hij iemand zoekt.
Iemand die heel groot is ...*

*Dan begint de man te vertellen.
Het is heel vreemd wat hij allemaal vertelt,
zus.*

*Daarom schrijf ik zijn woorden op.
Dan kun jij thuis ook zijn verhaal lezen.*

*Veel liefs van je broer,
Kapitein Robert Walton*

Het verhaal van Victor Frankenstein

Ik heet Victor Frankenstein.

Ik heb niets meer.

Want alle mensen waar ik van houd zijn dood.

Daar ben ik erg verdrietig van.

Ik voel dat ik nu ook snel doodga.

Daarom wil ik u vertellen over mijn leven.

Ik wil dat er iemand is die weet wat er is gebeurd.

Mijn leven begon heel goed ...

Mijn jeugd

Ik groei op in Zwitserland.
Bij mijn ouders. En met mijn twee broers:
Ernst en Willem.
Er woont ook nog een meisje bij ons:
Elizabeth.
Zij heeft geen ouders meer. Daarom
zorgen mijn ouders voor haar.
Elizabeth is dus een beetje mijn zus.
Maar ze is natuurlijk niet mijn echte zus.
Want we hebben niet dezelfde ouders.
Elizabeth is een mooi en lief meisje.
Later zou ik wel met haar willen trouwen.

We wonen in Zwitserland aan een groot
meer.
Het is er heel mooi.
Om ons heen zijn hoge bergen.
Die tijd in Zwitserland is heel fijn.
We hebben een lief kindermeisje dat
meestal op ons past.
Ze heet Justine.

En mijn beste vriend Henry komt ook vaak langs.

Ik ben natuurlijk ook wel eens alleen.

Dan lees ik veel. Over spoken en toverij.

Vaak vraag ik me af of spoken echt bestaan.

En of ik een tovenaar zou kunnen worden.

Anders

Ik ben zeventien jaar als er iets
verschrikkelijks gebeurt.

Mijn moeder wordt plotseling heel ziek.

Ze heeft hoge koorts.

Ze kan niet meer beter worden.

En ze gaat na korte tijd dood.

Na mijn moeders dood verandert er
veel.

Ik ben niet meer zo gelukkig.

De bergen, Elizabeth, mijn broers en
mijn vader maken mij niet meer zo
vrolijk.

En ik denk steeds aan de dood.

Ik vind het verschrikkelijk dat mijn
moeder niet meer leeft.

Ze was heel belangrijk voor me.

Het voelt alsof ik ineens oud ben
geworden.

Ik besluit om een tijd weg te gaan
van huis.

Ik ga in Duitsland wonen.

Daar ga ik studeren aan de universiteit.

Duitsland

In Duitsland leer ik veel nieuwe mensen kennen.

Andere studenten, maar ook docenten.

Een van mijn docenten heet meneer Waldman.

Hij is docent scheikunde.

Meneer Waldman is aardig.

En hij doet heel bijzonder werk.

Meneer Waldman is een onderzoeker.

Hij onderzoekt dode dingen.

En hij kijkt hoe hij ze weer levend kan maken.

Meneer Waldman vertelt me wat onderzoekers precies doen.

Hij zegt dat ze van alles over ons lichaam weten.

En dat ze belangrijk voor onze toekomst zijn.

Want zij ontdekken allerlei nieuwe dingen.

's Nachts lig ik steeds vaker wakker.

Dan moet ik denken aan wat meneer

Waldman mij allemaal vertelt.

Het werk van een onderzoeker lijkt me

zo bijzonder.

Ik weet zeker dat ik ook onderzoeker wil

worden.

Studeren

Ik doe erg mijn best op de universiteit.
Want ik weet nu dat ik onderzoeker wil
worden.

Overdag volg ik lessen. En praat ik met alle
docenten.

Wat weten zij veel!

Ik lees alle nieuwe boeken.

Zelfs 's nachts ben ik aan het studeren.

Want de dagen zijn veel te kort.

Ik studeer dag en nacht.

Ik merk niet eens dat het heel mooi weer
is.

En dat elke dag de zon schijnt.

Mijn studie is alles voor me.

Ik vergeet zelfs bijna mijn vrienden en
familie in Zwitserland.

Ik leer heel veel.

Vooral over het menselijk lichaam.